
December

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "December", i: *Mindeudgave Digte*, side: 207, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

December

Det gaar mod Aarets Ende.
Og spørger du, hvornaar
vort skønne Land var skønnest
i det hele lange Aar,
saa tænker jeg paa Solskin
og Lærker, naar det tør,
paa Skovens milde Skønhed
den stille Dag, der dør,

en Vintermorgen solklar
og diamantbesat,
men mest vel paa Skærsommer
og den lyse, lyse Nat.
Men hvis jeg spørger Kirsten,
saa ved jeg hendes Svar:
Den bedste Dag i Aaret
det er Juleaften, Far.

Den bløde Skumring daler
saa dulmende, saa ømt.
I Kvæld er Verden næsten,
som Gud den havde drømt.
Og Sneen falder stille,
som faldt den i dit Sind.
Det er Smaaengles Vinger,
der stryger blødt din Kind.

Men Malm fra Taarne runger
saa dybt og stort hened.
Det er Gud selv., der over
sin verden lyser Fred.
Og Mor har pyntet Træet,
saa Verdens bedste Ord
er her i Stuen hos os:
Fred og Gud og Mor.

Den danske Juleaften
er Aarets gyldne Stak.
Den samler alt og alle
i et eneste: Tak.
For alle milde Gaver,
for Prøvelser og Savn:
Tak, Livets store Herre,
i Barnets lille Navn.